

Dagboek van een klim(trein)geit

Dag 1

De reis is heel voorspoedig verlopen. We zijn om 7:25 vertrokken. Onderweg hebben we 2 keer koffie gedronken en alle 4 hebben we om beurten gereden. Het ging heel ontspannen, er was geen oponthoud van betekenis. We zijn om 17:00 aangekomen en hebben toen gelijk de spullen uitgepakt. Daarna zijn we Andermatt in gelopen en geld gepind. Om 19:00 hebben we gegeten. (tomaatsalade, risotto met een filetlapje en yoghurtijs) Het was heel lekker maar niet genoeg voor deze holle vaten. Maar ik heb van anderen begrepen dat zij er ook niet genoeg aan hadden. S'avonds hebben we een rondje gewandeld in Andermatt en een "nightcap" genomen.

Dag 2

Heerlijk geslapen. Van mijn kamergenoten heb ik vernomen dat ik mijn kettingzaag niet heb aangeraakt. De boomgrens ligt dus er nog onaangeroerd bij. Heerlijk ontbeten. Ik heb de schade van gisteravond dus ingehaald. Van Heidi heb ik tot nu toe niks gezien of gehoord dus ga ik straks op pad om haar te zoeken. Vandaag gaan we denk ik richting de Susternpass. Ik ben heel erg benieuwd naar wat ons te wachten staat. Ik heb nog nooit in de Alpen gefietst. Ik weet dan ook niet hoe me dat zal afgaan. Ik ben enigszins bevreesd. We zijn inderdaad de Susternpass opgegaan. Het weer was niet erg denderend maar we hebben de gok gewaagd. Het was een lange klim met zo nu en dan wat neerslag. Op de heenweg was dat niet zo erg maar terug hebben we dat moeten bekopen met verkleumde ledematen en natte kleren. Mart had het zo koud dat hij zo erg ging bibberen dat hij moeite had met sturen en remmen. Hij dacht eerst dat het aan zijn fiets lag maar hij was gewoon verkleumd. We hebben toch 1247 hoogtemeters gemaakt. Doordat we wat laat waren vertrokken kwamen we in tijd nood en zijn we de laatste 7 Km met de trein naar Andermatt gereden. Al met al was het heel erg leuk. Bij terugkomst hebben we heerlijk gegeten. (Spaghetti alla Carbonare, gegratineerde aardappelen met bloemkool en "Truttenburst" Kalkoenenborst en een chocolade mousse met slagroom. Kortom een hele leuke dag. Morgen is het de bedoeling dat we de Oberalpass en de Lukmanierpass gaan rijden. 2 passen dus. Ik ben benieuwd.

Dag 3

Vandaag gaat het richting de Oberalpass. Dat kleine stukje met de trein gisteren was ons heel erg goed bevallen, dus hebben we besloten de Oberalpass op te rijden en aan de andere kant af te dalen en weer terug te gaan met de trein. De beklimming was niet zo zwaar als gisteren, de helling was iets gemakkelijker dan gisteren en het weer was in tegenstelling tot gisteren heel mooi. Onderweg kregen we een mooi uitzicht over Andermatt voorgeschoteld en schitterende

vergezichten. Wat een mooi land. Boven op de Oberalpass (2046 meter) hebben we koffie gedronken. Daarna doorgereden naar Disentus. De afdaling ging heel lekker. Toch is zo'n afdaling best link want door al dat gerem word je toch aardig moe in de handen. In Disentus een bord patat gegeten met een flesje cola. Een stel snelle jongens zijn later bij ons komen zitten en het werd best gezellig. Na het eten zijn we naar het station gegaan en de trein gepakt. Een schot in de roos !!!! Wat is het mooi om van uit de trein het landschap aan je voorbij te zien trekken. Onderweg nog een stel VOEK ers gezien van uit de trein. Toch nog 600 hoogtemeters gemaakt.

Dag 4

Vandaag staat de Gotthardpass op het menu. Tweemaal de Gotthard. Eenmaal over de nieuwe weg vanuit Andermatt en eenmaal de oude weg vanuit Airolo. Dat is weer goed voor 1400 hoogtemeters.

De benen voelden stram aan maar eenmaal op de fiets werden de spieren soepel. We waren om 9:00 vertrokken, althans dat was de bedoeling. Er moest een groepsfoto gemaakt worden en niet iedereen was aanwezig dus dat liep

een beetje uit. Om 9:30 gingen we toch weg. Het werd een tocht om niet te vergeten. Het weer was heel erg mooi en als dat niet genoeg was, de route was van een uitzonderlijke schoonheid. Wat een mooi gebied. Eenmaal boven konden we vanaf een viaduct de weg zien die wij op de terugweg zouden nemen. Eenmaal afgedaald naar Airolo hebben we met een groep van 12/13 man spaghetti gegeten bij een Zwitsers/Italiaans restaurant. Het was eenvoudig maar lekker en voedzaam. De terugweg ging van beneden tot aan de top van de Gotthardpass over kleine klinkers. Ik keek daar op voorhand eigenlijk tegenop maar het viel mee. De weg werd vroeger gebruikt om met een koets de post te bezorgen aan de andere kant van de pas. De afdaling was heel mooi met vloeiende bochten en een goed overzicht waardoor er weinig geremd hoefde te worden. Prachtig !!!! Het eten was ook nu weer lekker. Lasagne, rijst met wortels en varkensreepjes in een roomsaus en vruchten met slagroom toe. Moe en voldaan gingen we naar bed.

Dag 5

Het weer laat ons weer niet in steek. Het belooft een aardige dag te worden. We besluiten met z'n zevenen de Furkapass te gaan beklimmen. Mart besluit na 12 km af te haken. Peter en Richard gaan met z'n tweeën verder. Harry had hoofdpijn en had al besloten het vandaag rustig aan te doen. Janine, Peter, Sjaak en ik gaan door. De uitzichten zijn adembenemend mooi. Overal bloeien de bloemen rijkelijk, erg mooi. De klim is werkelijk heel erg zwaar en de benen zijn al aardig op de proef gesteld, desondanks zetten we door en halen de top. Volgens de GPS hadden we de top bereikt maar we ontdekten dat het hooggebord 400 meter verderop stond. Daar hebben we uiteraard foto's gemaakt en zijn toen weer afgedaald naar Andermatt. Het was wederom een mooie dag zonder problemen.

Het eten was wederom uitstekend. Salade, spatzel met courgettes en kipfilet en appfelstrudel. We kregen na het eten te horen dat het slecht weer zou worden morgen. Mart heeft voor ons de weerberichten vertaald en heeft besloten dat wij morgen de Grimsselpass gaan bestijgen. Daar schijnt het beter weer te zijn morgen.

Dag 6

Vroeg op want, we willen de Grimsselpass rijden en die is zo'n 40 km verderop. We rijden met de auto naar Obergoms en stappen daar op de fiets. We zijn met z'n drieën. Harry is weer opgeknapt en Mart heeft er zin in, althans tot dat hij de Grimsselpass ziet. Hij krijgt angstige visioenen van weigerende benen en zware kuiten en de zweetdruppels parelen over z'n hoofd. De klim valt achteraf best mee en we worden weer beloond voor ons noeste arbeid. De mooiste panorama's trekken aan ons ogen voorbij, schitterend. Beneden in Gletsch kwamen 3 of 4 oude Engelse sportwagens de pas afgereden. In de laatste auto zaten 2 mooie jonge dames die hevig naar ons gingen zwaaien waarop ik tegen Harry zei dat de dames waarschijnlijk oldtimers leuk vinden. Op de terugweg zijn we op Furkapass naar een ijsgrot geweest onder een gletsjer. Heel erg leuk om te zien. S'avonds hebben we vis mousse met rucola sla, braatwurst met gevulde tomaat met spinazie en polenta schijven gehad en crème brulee toe. Na het eten hebben we met drieën even lekker geborrelt en daarna gaan slapen. Morgen word het een verassing wat we gaan doen. Er wordt slecht weer voorspeld.

Dag 7

It's raining cats and dogs outside. We besluiten dus rustig aan te doen en af te wachten wat de middag ons brengt. Ik denk dat we Andermatt in gaan om wat inkopen te doen voor de reis van morgen, wat geld pinnen en even rond te kijken. Omdat we elke dag hebben gefietst, althans ik, hebben we nog niet veel gezien van Andermatt. Als het weer vanmiddag nog opknapt gaan we de Oberalp nog maar eens beklimmen. Vanuit de hotelkamer heb ik uitzicht op de Oberalp. We kunnen de trein naar Disentus de berg op zien kronkelen. Zelf hebben wij de tocht vanuit Disentus naar Andermatt met de trein gedaan. Ik kan het iedereen aanbevelen zo'n tocht te doen, het is in één woord fantastisch. Helaas is het blijven regenen dus van fietsen is niks terecht gekomen. S'avonds ravioli gegeten met filetlapjes, groene bloemkool en gebakken aardappels en een bolletje ijs met vruchten. Morgen gaan we naar huis. Na een week fietsen is het toch fijn om weer naar huis te gaan.

Dag 8

Het is zover, we moeten naar huis. Ik heb best zin om naar huis te gaan maar ik heb het hier heel erg naar mijn zin gehad. Het is mij zo goed bevallen dat ik de volgende keer weer mee wil. John, Frank en Mart, heel erg bedankt dat jullie dit mogelijk hebben gemaakt en er zoveel aan gedaan hebben om er een onvergetelijke week

van te maken. Vorig jaar september vroeg Mart of ik zin had om mee te gaan. Ik heb toen gezegd dat het niks voor mij is dat klimwerk. Hij heeft op mij ingesproken en mij overtuigd dat ook ik dat kon, immers als hij het kan, kan jij dat ook zei hij toen. De reis naar huis ging weer vlekkeloos. Kortom het eind van een grandioos weekje Zwitserland.

Con Lok